

denne Sag endelig kan blive løst. Jeg kan altsaa ikke raade mine Meningsfæller til at stemme for Ændringsforslagene, men vil tilraade dem at stemme mod disse, men derimod stemme for Lovens Overgang til tredje Behandling i Haab om, at man senere maa være i Stand til at faa noget godt ud af dette Forslag.

Breinholt-Vandborg: Idet jeg holder mig til mine Udtalelser i den foreliggende Betænkning, hvortil jeg tillader mig at henvise, og idet jeg erklærer, at jeg vil stemme for samtlige de af Flertallet stillede Ændringsforslag, forbeholder jeg mig til 3dje Behandling, naar denne Sag kommer til at foreligge i sin Helhed, nærmere at udvikle mit Standpunkt og bestemere at præcisere min hele Stilling til den foreliggende Sag. Paa Sagens nuværende Trin vil jeg ikke optage nogen Diskussion med de ærede foregaaende Talere, uagtet der er fremkommet adskilligt, som kunde friste mig til at sige et Par Ord, men jeg skal indskrænke mig til en enkelt om end ikke aldeles kort Bemærkning. Baade i sin Tid i Landbøkommissionen, i forrige Samling under denne Sags Behandling og ogsaa i denne Vinter ved Sagens 1ste Behandling har jeg med al den Smule Styrke, jeg raader over, udtalt mig imod, at den praktiske Udførelse af den her omhandlede Foranstaltning, at denne ny og ukendte Sag lægges i en lige saa ny og ukendt Institutions Haand, medens vi have gamle prøvede Institutioner i vore Amtsraad og vore Sogneraad, hvis hele Organisation er saaledes, at de i alt Fald efter min Anskuelse maa være selvskrævede til at tage denne Sag i deres Haand, ikke blot fordi vi — og jeg tror at kunne tilføje med Føje — ere stolte af vort kommunale Selvstyre, men meget mere fordi navnlig vore Sogneraad have en Interesse i denne Sags gode og hensigtsmæssige Ordning, der ikke er meget mindre end selve de paagældende Landarbejderes, og ganske særlig, fordi Sogneraadene kende alle Landarbejderne i Kommunen og gennem dette personlige og indgaaende Kendskab ville kunne træffe det rette Valg mellem Ansøgerne, kunne vide, hvilke der ifølge deres hele Fortid og deres Familieforhold og øvrige Egenskaber ere saaledes egnede og skikkede til, at der ved Statens Hjælp tildeles dem Hus, Jord og Hjem, at der er Haab om og Udsigt til, at de ville kunne trives i disse Hjem, kunne bevare dem og derigennem Foranstaltningen blive til virkelig Lykke og Velsignelse for de vedkommende. Dette Sogneraadens

indgaaende og nøje Kendskab til vedkommende Personligheder vil kun i aldeles forsvindende Grad kunne findes hos de af tre Mænd bestaaende Amtskommissioner, som man her har tiltænkt Hvervet. De ville i alt Fald efter min Formening næppe kunne have en saadan personlig Kendskab til $\frac{1}{100}$ ja maaske næppe til $\frac{1}{1000}$ af Landarbejderne i det hele dem underlagte Amt. De ville altsaa i deres Valg blandt Ansøgerne blot kunne ledes af Attester og skriftlige Vidnesbyrd, og hvor meget den Slags Ting er værd, det tror jeg, at vi alle i Praksis vide. — Nu ligger det jo overmaade nær at rette det Spørgsmaal til mig, hvorfor jeg da ikke, naar jeg ser saaledes paa Sagen, har stillet herhenhørende Ændringsforslag. Mit Svar derpaa er simpelt, hen dette, at jeg ikke har anset Tiden for moden dertil; jeg har ikke villet udfordre til en Afstemning her i Tinget, der forudseelig maatte føre til Forkastelse, og hvorved Tinget mulig senere vilde føle sig bundet. Naar Forslaget senere under maaske for mig heldigere Forhold kommer til at foreligge til Behandling, maatte jeg fremfor alt ønske, at Tinget stod frit og ubundet. Jeg har derfor ikke villet stille noget Forslag. Om dette senere Tidspunkt, som jeg her hentyder til, overhovedet vil indtræffe, skal jeg selvfølgelig ikke kunne have nogen bestemt Mening om, men det forekommer mig dog, at Udsigterne for Lovforslagets Gennemførelse i denne Samling ikke ere mere lovende, end at min Tanke muligvis kunde faa tilstrækkelig Tid til at vokse og modnes.

Landbrugsministeren (A. Hage): Jeg kan i det hele taget slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser med Hensyn til det foreliggende Forslag. Jeg kan ikke andet end give ham Ret i, at det er naturligt, at dette Ting fører Lovforslaget tilbage til den Form, hvori det blev forelagt af Regeringen ved denne Samlings Begyndelse, naar henses til, at det andet Ting paa alle Punkter har ført Forslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det vedtoges af dette Ting i forrige Samling. Den ærede Ordførers Udtalelse gik altsaa ud paa, at Forslaget skulde føres tilbage til den Form, hvori det er forelagt af Regeringen, men der er dog en ret væsentlig Undtagelse herfra, nemlig Ændringen Nr. 14 til § 25, som gaar ud paa, at Loven skal revideres inden 5 Aar, og for saa vidt Revisionen ikke fører til en ny Lov, bortfalder de fleste af Lovens Paragraffer. Jeg har allerede tidligere her i Salen udtalt mig for, at det vilde være